یادداشت

خسارت تندروی به گردشگری مذهبی

مجتبی بهاروند

فعال اقتصادی حوزه ترانزیت و بازرگانی خارجی

پروازهای شرکت هواپیمایی «فلای‌ناس» عربستان سعودی پس از نزدیک به یک دهه توقف، از سر گرفته می‌شود؛ خبری که شاید در ظاهر تنها به حمل‌ونقل هوایی مرتبط باشد، اما درواقع یکی از نشانه‌های دیرهنگام بازگشت عقلانیت به روابط خارجی ماست. آنچه در پی حمله به سفارت عربستان در تهران در سال ۱۳۹۴ رخ داد، تنها یک بحران سیاسی نبود؛ بلکه آغاز زنجیره‌ای از خسارت‌های پنهان و آشکار به اقتصاد، گردشگری مذهبی و اعتبار بین‌المللی ایران بود. در آن مقطع، تنها از دمام عربستان روزانه دو پرواز مستقیم به مقصد مشهد انجام می‌شد؛ اما این تنها مسیر نبود. خطوط هوایی از کویت و بحرین نیز به مشهد برقرار بود و صدها زائر شیعه هر هفته از این کشورها برای زیارت امام رضا (ع) راهی ایران می‌شدند. با بسته‌شدن این مسیرها، زائران ناچار شدند از کشورهای ثالث مانند عمان، به‌ویژه از طریق فرودگاه مسقط، با هزینه‌های چند برابر و سختی فراوان، خود را به مشهد برسانند. این تحولات ضربه‌ای سهمگین به صنعت گردشگری مذهبی ایران وارد کرد. هتلداران، شرکت‌های حمل‌ونقل و فعالان زنجیره تأمین خدمات گردشگری، در عرض چند ماه شاهد سقوط تقاضا، کاهش اشتغال و تعطیلی گسترده بودند. این رکود، که با سیاست‌های سخت‌گیرانه‌تر مالی و ارزی در سال‌های بعد تشدید شد، بخشی از ظرفیت اقتصادی شرق کشور را عملا فلج کرد؛ درحالی‌که عاملان و آمران اصلی این شرایط، نه‌تنها بازخواست نشدند، بلکه همچنان در نقش تحلیلگر یا تصمیم‌ساز ظاهر می‌شوند. آیا زمان آن نرسیده که برای یک بار هم که شده، کسی از این جماعت تندرو بپرسد مسئولیت میلیاردها دلار خسارت واردشده به اقتصاد کشور و محروم‌کردن مردم منطقه از ارتباط با ایران را چه کسی می‌پذیرد؟ آیا حمله به یک سفارتخانه، آن‌هم در شرایطی که نیازمند تنش‌زدایی بودیم، جز خسارت محض یا اجرای یک مأموریت تخریبی می‌تواند توجیهی داشته باشد؟ بازگشت پروازهای عربستان، کویت و دیگر کشورها، بیش از آنکه نشانه موفقیت دیپلماسی باشد، نشانه عقب‌نشینی دیرهنگام از اشتباهی پرهزینه است. ما فعالان اقتصادی، بار این اشتباه‌ها را طی سال‌ها به دوش کشیده‌ایم؛ اما متأسفانه، هنوز هیچ نهادی در کشور پاسخ روشنی به ما نداده است. شاید اکنون زمان آن رسیده باشد که نهادهای نظارتی و قضائی کشور، برای یک بار هم که شده، هزینه‌های رفتارهای خارج از چارچوب را محاسبه و برای افکار عمومی شفاف‌سازی کنند. این نه صرفا برای روشن‌شدن گذشته، بلکه برای جلوگیری از تکرار اشتباه از سوی دیگر تندروهایی است که یا از سر جهل عمل می‌کنند یا متأسفانه مأموریتی فراتر از مرزهای منافع ملی دنبال می‌کنند.

خبر

پیش‌بینی بازار طلا و سکه در هفته پیش‌رو

رئیس اتحادیه طلا و جواهر تهران ضمن اشاره به نوسانات هفته اخیر بازارهای جهانی و داخلی، از ثبات نسبی قیمت‌ها در بازار طلا و سکه طی یک هفته اخیر خبر داد و اعلام کرد: با توجه به شرایط فعلی، مردم نباید انتظار نوسانات شدید قیمتی را داشته باشند. ممکن است نوسانات یک تا پنج درصدی در هفته آینده رخ دهد که طبیعی است، اما درمجموع مردم می‌توانند با خیال راحت مبادلات خود را در زمینه خرید مصنوعات طلا و سکه انجام دهند.

نادر بذرافشان در گفت‌وگو با ایسنا، درباره وضعیت یک هفته اخیر بازار سکه و طلا اظهار کرد: در طول هفته گذشته بازار جهانی طلا ابتدا با نوسانات افزایشی روبه‌رو بود، اما در اواخر هفته روندی کاهشی به خود گرفت. در مجموع اونس جهانی طلا طی این هفته ۳۱ دلار کاهش داشته و در پایان هفته به قیمت ۳۳۲۲ دلار رسیده است.

رئیس اتحادیه طلا و جواهر تهران افزود: در بازار داخلی هم با وجود کاهش اونس جهانی، شاهد اندکی افزایش قیمت بودیم. به‌طور مشخص، هر گرم طلای ۱۸ عیار با افزایش ۱۷ هزار تومانی، به قیمت شش میلیون و ۶۸۰ هزار تومان رسید. وی تصریح کرد: بازار سکه نیز در مجموع نوسان افزایشی داشته است. براساس آخرین معاملات پنجشنبه هر قطعه سکه تمام طرح جدید با ۴۰۰ هزار تومان افزایش، به قیمت ۷۴ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان رسید. سکه طرح قدیم نیز با افزایش ۲۰۰ هزار تومانی، ۷۰ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان قیمت‌گذاری شد. وی افزود: نیم‌سکه با ۳۰۰ هزار تومان افزایش، به ۴۶ میلیون تومان رسید. ربع‌سکه با ۴۰۰ هزار تومان افزایش، ۲۶ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان معامله شد و سکه‌های یک گرمی بانک مرکزی بدون تغییر، ۱۳ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان باقی ماند. این مقام صنفی پیرامون آخرین وضعیت حباب سکه نیز گفت: حباب سکه در بازار داخلی با وجود نوسانات افزایشی و کاهشی در طول هفته، در مجموع کاهش یافت و با ۷۰۰ هزار تومان کاهش، به ۹ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان رسید. رئیس اتحادیه طلا و جواهر تهران خاطرنشان کرد: بازار این هفته، بازاری آرام بود و همچنان در صنعت طلا، شرایط بحرانی و رکود از ابتدای سال ادامه داشته است. با گذشت حدود یک ماه از بازگشایی رسمی بازار، ثبات نسبی قیمت‌ها حفظ شده و حتی کاهش قیمتی که تا حدی دور از انتظار بود، اتفاق افتاده است.

کارشناسان از اهمیت ازسرگیری اکتشاف و استخراج نفت از دریای مازندران می‌گویند

گشودن گره کور نفتی

شرق: ایران پس از سه دهه حفاری نفت را در دریای مازندران از سر می‌گیرد. این خبری است که دیروز در حاشیه بیست‌ونهمین نمایشگاه بین‌المللی نفت، گاز، پالایش و پتروشیمی اعلام شد. حفاری و استخراج نفت و گاز در دریای مازندران اما ماجرایی پیچیده را پشت سر خود یدک می‌کشد. ماجرایی که از نظر کارشناسان انرژی باید یک بار برای همیشه حل شود و تعلل ایران برای بهره‌برداری از ذخایر نفت و گاز کشور در دریای شمال کشور بیش از این جایز نیست.

آغاز حفاری نفتی در دریای مازندران پس از ۳ دهه

دیروز در بیست‌ونهمین نمایشگاه بین‌المللی نفت، گاز، پالایش و پتروشیمی محمدحسین دانشفر، مدیرعامل شرکت نفت خزر اعلام کرد «پس از گذشت سه دهه، موفق شدیم دکل حفاری نفتی را در بخش کم‌عمق دریای خزر مستقر کنیم و فعالیت‌های نفتی در این منطقه را دوباره از سر بگیریم».

او توضیح داد «فرمان عملیات اجرائی حفاری اکتشافی در بخش کم‌عمق دریای خزر، با استقرار دکل حفاری در بلوک ۱۸ خزر و عمق ۷۰ متری از سوی محسن پاک‌نژاد، وزیر نفت صادر شد و عملیات حفاری چاه اکتشافی به عمق حدود پنج هزار متر در بخش کم‌عمق دریای خزر با هدف ارزیابی یکی از سازندهای هیدروکربنیک انجام می‌شود که پس از انجام مطالعات زمین‌شناسی، ژئوفیزیک و مهندسی نفت، میزان هیدروکربن احتمالی در این ساختار مشخص خواهد شد و بر اساس نتایج حاصل، برنامه‌های توسعه‌ای متناسب با آن طراحی می‌شود».

به گفته دانشفر «آخرین اکتشاف در بخش کم‌عمق دریای خزر به سال ۱۳۷۶ بازمی‌گردد و امروز پس از گذشت سه دهه، دکل حفاری در این ساختار مستقر شده و فعالیت‌های نفتی در این منطقه دوباره از سر گرفته شده است».

عملیات حفاری در دریای مازندران در حالی آغاز شده که در سال‌های گذشته، اکتشاف و استخراج نفت و گاز از دریای شمال ایران، محل بحث و اختلاف نظر گسترده‌ای بوده است.

در این میان، برخی ادعاهای تأییدنشده وجود دارد که در تمام سال‌های گذشته روسیه مانع اصلی اکتشاف و استخراج نفت و گاز در دریای مازندران بوده اما ماجرا پیچیده‌تر از این حرف‌هاست. مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی تخمین زده است که دریای مازندران نزدیک به ۲۵.۷ میلیارد بشکه نفت و ۱۰۶ تریلیون فوت مکعب گاز داشته باشد. اولین کشوری که در حاشیه دریای مازندران از ذخایر نفت و گاز دریا بهره‌برداری کرد جمهوری آذربایجان بود. تولید نفت و گاز این کشور از سال ۱۹۹۷ آغاز شد و حالا جمهوری آذربایجان از صادرکنندگان گاز به اروپاست. پس از جمهوری آذربایجان، ترکمنستان در سال ۲۰۰۷، روسیه در سال ۲۰۱۰ و قزاقستان در سال ۲۰۱۶ اکتشاف و تولید نفت و گاز در دریای مازندران را شروع کردند. در این میان اما سر ایران بی‌کلاه ماند و ایران تاکنون از ذخایر نفت و گاز این دریای شمالی هیچ بهره‌ای نبرده است. آن هم در شرایطی که کشور امروز با کسری شدید گاز روبه‌رو است و در زمان اوج مصرف، تولید گاز کشور قادر نیست چیزی حدود یک‌سوم نیاز داخلی را پاسخ دهد. در این زمینه استان‌های شمالی ایران بیشترین گرفتاری را دارند و از آنجا که در انتهای شبکه گازرسانی کشور قرار دارند و گاز مصرفی خود را از سواحل جنوبی دریافت می‌کنند، در فصول سرد سال با چالش جدی‌تری مواجه می‌شوند.

همین موضوع سبب شده است که انتقادها از تعلل ایران برای بهره‌برداری از ذخایر نفت و گاز دریای مازندران بالا بگیرد و حتی ادعای ممانعت روسیه برای بهره‌برداری از ذخایر نفت و گاز ایران در دریای مازندران مطرح شود. این دسته از منتقدان به سهم حدود ۴۰ درصدی روسیه در بازار گاز اروپا اشاره می‌کردند و ایران را رقیب بالقوه و خطر بزرگ برای روسیه در این بازار معرفی می‌کردند. روسیه اولین و ایران دومین مالک ذخایر بزرگ گاز جهان است و به باور این دسته از منتقدان، روسیه به بازار گاز اروپا نگاه استراتژیک داشته و به همین دلیل آن را با رقیب دیگری از جمله ایران تقسیم نمی‌کند. از آنجا که دسترسی ایران به بازار اروپا از طریق نوار شمالی کشور مهیاست، بنابراین بهره‌برداری از ذخایر نفت و گاز دریای مازندران می‌توانست یک تهدید جدی برای قدرت بلامنازع روسیه در بازار انرژی اروپا باشد.

این معادلات اما با آغاز جنگ روسیه و اوکراین به هم خورد و تحریم گسترده نفت و گاز روسیه در بازار اروپا سبب شد که روس‌ها نقش کلیدی خود را در تأمین انرژی قاره سبز از دست بدهند. هرچند این جایگزینی برای اروپایی‌ها راحت نبوده و نیست و همچنان بخشی از گاز اروپا توسط روسیه تأمین می‌شود اما دست‌کم حالا این بحث چندان جدی نیست.

عملیات پیچیده حفاری و استخراج در دریای شمالی

ماجرای پیچیده استخراج نفت و گاز از دریای مازندران به همین جا ختم نمی‌شود و پای مسائل فنی و تکنیکی و حتی حقوقی به میان کشیده می‌شود. عمیق‌ترین بخش دریای خزر در آب‌های سرزمینی ایران واقع شده است و به همین دلیل اکتشاف و استخراج نفت از این منطقه دشوارتر و هزینه‌بردارتر است. این موضوع می‌تواند در زمان کاهش قیمت نفت و گاز، توجیه استخراج از دریای مازندران را زیر سؤال ببرد و نفت و گاز استخراجی ایران را نسبت به سایر رقبای خود در حوضه آبریز دریای مازندران گران‌تر کند. از این گذشته، حفاری و استخراج نفت و گاز از مناطق عمیق دریا نیاز به سرمایه، فناوری و تجهیزات پیشرفته دارد که تحریم سنگین اقتصاد کشور در سال‌های گذشته مانع جدی این اتفاق بوده است.

نکته مهم‌تر دیگر اما بحثی است که درباره رژیم حقوقی دریای مازندران مطرح می‌شود. نام دریای مازندران در تاریخ ایران با تفاهم‌نامه و معاهدات تاریخی گره خورده است؛ قراردادهای تلخ و ننگینی همچون گلستان (سال ۱۸۱۳) و ترکمانچای (سال ۱۸۲۸) که به واسطه آن حقوق کشتیرانی برای ایرانیان در خزر آب رفت تا قرارداد مودت در سال ۱۹۲۱ که در آن بر حقوق مساوی طرفین تأکید شده بود. پس از آن در سال ۱۹۴۰ درباره تجارت و دریانوردی، ۱۹۴۵ با موضوع حل مسائل مرزی و مالی و نهایتا ۱۹۵۷ درباره رژیم مرزی ایران و شوروی گفت‌وگو و تفاهم شد، اما با فروپاشی شوروی، یکباره سه کشور تازه‌تأسیس آذربایجان، قزاقستان و ترکمنستان از حوضه آبریز دریای مازندران سر درآوردند و مدعی سهام‌داری در رژیم حقوقی دریای مازندران شدند. بر اساس قرارداد قبلی بین ایران و شوروی دو کشور سهم مساوی از آب‌های دریای مازندران داشتند اما با فروپاشی شوروی و تقسیم آن به کشورهای کوچک‌تر، کشورهای جدید اعلام کردند که باید قرارداد قبلی بازنگری شود و رژیم حقوقی تازه‌ای برای سهم کشورهای حوضه آبریز دریای مازندران تعریف شود. این موضوع مدام بین ایران و کشورهای شمالی مورد مناقشه بود تا اینکه در دولت محمد خاتمی کشور به سهم ۲۰ درصدی از دریای مازندران رضایت داد و با راه‌اندازی میدان گازی امیرکبیر، ۱۸ درصد سهم خود در آب‌های خزر را تثبیت کرد. در دوران محمود احمدی‌نژاد اوضاع بدتر شد و اظهارنظر عجیبی از سوی منوچهر متکی، وزیر خارجه وقت، شنیده شد مبنی بر اینکه هیچ‌گاه سهم ایران بیش از ۱۱ درصد نبوده است. پس از آن با روی کار آمدن دولت حسن روحانی، پنجمین نشست رؤسای جمهوری در آکتائو برگزار شد و کنوانسیون حقوقی دریای مازندران به امضا رسید اما دولت وقت در اظهارنظری مبهم اعلام کرد که «تعیین رژیم حقوقی بستر دریایی خزر به مذاکرات بیشتری نیاز دارد» و محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه او، در برنامه زنده تلویزیونی در پاسخ به پرسشی مبنی بر اینکه سهم مشخص ما از دریای خزر بالاخره چقدر است؟ گفت: «هنوز سهم ما از دریا مشخص نشده است». این مسئله سبب شد بحث رژیم حقوقی دریای مازندران به‌عنوان یک مانع اصلی ایران برای بهره‌برداری از ذخایر نفت و گاز دریای مازندران مطرح شود.

کارشناسان چه می‌گویند؟

حالا اما هم روسیه از بازار انرژی اروپا پس زده شده است و هم زمزمه مذاکره هسته‌ای بین ایران و آمریکا شنیده می‌شود. در بهترین حالت اگر بین ایران و آمریکا توافقی امضا شود و کشور به بازارهای بین‌المللی برگردد، احتمال سرمایه‌گذاری غول‌های نفتی اروپایی در اکتشاف و استخراج نفت و گاز دریای مازندران مطرح می‌شود. این مسئله می‌تواند آغاز تجارت گاز ایران در بازار اروپا باشد. با این حال چشم‌انداز مبهم سیاست خارجی ایران، این گزینه را دور از دسترس و بعید نشان می‌دهد.

با این حال کارشناسان انرژی معتقد هستند شروع عملیات نفتی ایران در دریای مازندران دیگر نه تنها وجهه اقتصادی ندارد که از وجهه استراتژیک برخوردار است. حسین میرافضلی، کارشناس انرژی اما معتقد است استخراج نفت و گاز از دریای مازندران همان اندازه استراتژیک و مهم است که افزایش برداشت ایران از میادین مشترک نفت و گاز در خلیج فارس و سواحل مکران و اگر بناست ایران سرمایه‌گذاری سنگینی برای استخراج نفت و گاز غیراقتصادی از دریای مازندران انجام دهد بهتر است آن را روی میادین مشترک جنوب ایران متمرکز کند.

او به «شرق» توضیح می‌دهد «ایران ۲۸ میدان نفت و گاز مشترک با کشورهای همسایه دارد که تقریبا در همه آنها از بقیه همسایه‌ها عقب مانده است و مهم‌ترین مشکل کشور در عقب‌ماندگی برداشت نفت و گاز از میادین مشترک، سرمایه‌گذاری و نبود تکنولوژی مدرن است. مهم‌ترین میادین مشترک ایران با عراق، قطر و عربستان است؛ کشورهایی که با کمک شرکت‌های بین‌المللی، خصوصا غربی، تولید نفت و گاز خود را به شدت بالا برده و کماکان برای رشد استخراج از این میادین تلاش می‌کنند». بنا به توضیحات این کارشناس «میادین مشترک نفتی سهمی ۲۰ درصدی در ذخایر نفتی و ۳۰ درصدی در ذخایر گازی قابل برداشت ایران دارد. ایران چندین میدان نفت و گاز مشترک با عربستان دارد که تنها موفق به تولید روزانه ۳۵ هزار بشکه نفت از میدان «فروزان» (در عربستان مرجان گفته می‌شود) شده است؛ در حالی که عربستان ۱۴ برابر ایران تولید نفت از این میدان دارد. همچنین ایران یک میدان گازی بزرگ مشترک دیگر با عربستان در نزدیکی همین میدان با نام «فرزاد» (در عربستان حصبه نامیده می‌شود) دارد که بیش از یک دهه است مذاکرات ایران با شرکت‌های هندی که کاشف این میدان بوده‌اند، به نتیجه‌ای نرسیده و خود ایران نیز توان سرمایه‌گذاری ۵ میلیارد دلاری برای توسعه این میدان با ساختار بسیار پیچیده را ندارد. این در حالی است که عربستان بلافاصله بعد از کشف این میدان توسط هندی‌ها در سال ۲۰۰۸، آن را توسعه داد و از سال ۲۰۱۳ تولید گاز از این میدان مشترک را آغاز کرد. همچنین عربستان و کویت دو میدان مشترک نفت و گاز اسفندیار (لولو) و آرش (الدره) با ایران دارند که اولی را سال‌هاست توسعه داده و دومی را قرار است با سرمایه‌گذاری ۱۰ میلیارد دلاری توسعه دهند. البته این دو کشور سهم ایران در میدان آرش را رد کرده و می‌گویند حق انحصاری برداشت از این میدان گازی را دارند؛ موضعی که ایران آن را قبول ندارد».

او تأکید می‌کند که «بزرگ‌ترین میادین مشترک نفتی ایران با عراق است؛ همسایه‌ای که چهار برابر ایران از این میادین برداشت نفت دارد و قراردادهای عظیمی با شرکت‌های چینی، روسی و غربی برای افزایش برداشت از این میادین امضا کرده است. همچنین ایران دو میدان نفتی مشترک با امارات متحده عربی به نام‌های «سلمان و نصرت» دارد. هر دو کشور روزانه به طور مساوی، ۵۰ هزار بشکه نفت از میدان سلمان استخراج می‌کنند. با این حال، ایران با چالش‌هایی به دلیل نصب‌نکردن تأسیسات جمع‌آوری گاز مواجه است که منجر به سوزاندن روزانه ۱۱ میلیون مترمکعب گاز همراه نفت در همان مرحله استخراج و اتلاف آن می‌شود. در مقابل، امارات متحده عربی به طور کارآمدی گاز را از لایه‌های این میدان استخراج و مصرف می‌کند. علاوه بر این، امارات روزانه ۶۵ هزار بشکه نفت از میدان نصرت تولید می‌کند که ۲۰ برابر بیشتر از تولید ایران از همان میدان است و بزرگ‌ترین میدان گازی ایران، پارس جنوبی است که با قطر مشترک است. قطر استخراج گاز را ۱۰ سال زودتر از ایران آغاز کرده و دو برابر گاز بیشتری تولید کرده است».

با این حال حسن مرادی دیگر کارشناس انرژی این اقدام ایران را بسیار مهم و حیاتی می‌داند و به «شرق» می‌گوید که مسئله برداشت از میادین نفت و گاز دریای مازندران را نباید تنها با نگاه اقتصادی دید و این مسئله اهمیت استراتژیک دارد. از این لحاظ که سهم ایران در دریای مازندران باید به رسمیت شناخته شود و از سوی دیگر اگر به هر دلیل دسترسی ایران به ذخایر نفت و گاز خود در جنوب ایران مختل شد، باید جایگزینی در دریای مازندران داشته باشد. ضمن اینکه احتمالات حضور ایران در بازار انرژی اروپا نباید نادیده گرفته شود آن هم به تصور اینکه این موضوع در کوتاه‌مدت به نتیجه نمی‌رسد.

نوبت اول

شرکت ملی گاز ایران
شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی

آگهی فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله‌ای

شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی در نظر دارد خدمات مورد نیاز خود را با شرایط ذیل به صورت برگزاری مناقصهٔ عمومی یک مرحله ای و از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) تامین نماید

شماره فراخوان در سامانه ستاد ایران	۲۰۰۴۰۹۶۷۸۳۰۰۰۰۱۱
شماره مناقصه	۱۴۰۳/۴۱۵۳
موضوع مناقصه	تعمیر سوپاپ های ورودی و خروجی کمپرسور Off Gas (هوربیگر) پالایشگاه چهارم (تجدید)
مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار	۳،۵۱۹،۰۰۰،۰۰۰ ریال
نوع تضمین شرکت درفرایند ارجاع کار	تضامین قابل قبول وفق آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی به شماره ۱۲۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹هـ مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیات وزیران
مبلغ برآورد اولیه مناقصه	۷۰،۳۷۰،۱۲۶،۸۰۰ ریال
برنامه زمانی مناقصه (جزء ۴ بند الف ماده ۱۳ قانون برگزاری مناقصات)	مطابق با برنامه زمانی مندرج در سامانه تدارکات الکترونیک دولت (ستاد)
آدرس مناقصه‌گزار	استان بوشهر، شهرستان عسلویه، شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی، پالایشگاه چهارم

بدیهی است کلیه فرآیند برگزاری مناقصه به صورت الکترونیکی و از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی: WWW.SETADIRAN.IR انجام می پذیرد و به پیشنهادهای ارائه شده خارج از سامانه ستاد هیچگونه ترتیب اثری داده نخواهد شد.
کلیه مناقصه‌گران بایستی نسبت به ثبت نام در سامانه ستاد و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی اقدام نمایند.
مناقصه‌گران می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت WWW.SPGC.IR مراجعه و یا با شماره تلفن ۰۷۷۳۱۳۱۶۵۹۰ تماس حاصل فرمایند.

شناسه آگهی : ۱۹۲۶۰۱۲
نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۲/۲۰ نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۲/۲۲

روابط عمومی شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی

۱۳۹۶

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق
۸۶۰۳۶۱۱۹
WWW.SHARGHDAILY.IR

نوبت اول

فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله ای تأمین کالا ۰۰۹/ت ک آ ج/۱۴۰۴

شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاجاری در نظر دارد فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه عمومی (خرید ۸ دستگاه اندازه گیری نمک محلول در نفت خام) به شماره (۲۰۰۴۰۹۳۲۲۸۰۰۰۰۵۷) را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی کیفی از دریافت و تحویل اسناد استعلام ارزیابی کیفی تا ارسال دعوتنامه جهت سایر مراحل مناقصه، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. تاریخ انتشار فراخوان درسامانه ۱۴۰۴/۰۲/۱۱ می باشد. اطلاعات و اسناد مناقصه عمومی پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوتنامه از طریق سامانه ستاد به مناقصه گران ارسال خواهد شد. حداقل امتیاز ارزیابی کیفی ۵۰ امتیازمی باشد. مهلت دریافت اسناداستعلام ارزیابی کیفی: ازساعت ۸:۰۰ صبح تاریخ ۱۴۰۴/۰۲/۱۱ الی ساعت ۱۴:۰۰ تاریخ ۱۴۰۴/۰۲/۲۰ مهلت ارسال پاسخ استعلام ارزیابی کیفی :تا ساعت ۱۴:۰۰ تاریخ ۱۴۰۴/۰۳/۰۳

اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار :
آدرس: استان خوزستان – شهرستان امیدیه- بلوار نفت- شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاجاری/اداره تدارکات و امور کالا فکس: ۰۶۱۵۲۶۲۲۶۸۳
تلفکس : ۰۶۱۵۲۶۲۰۸۹۷
تلفن : ۰۶۱۵۲۶۲۲۲۷۳ داخلی ۲۳۱۷۰
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه :
مرکز تماس : ۴۱۹۳۴-۰۲۱
دفتر ثبت نام : ۸۸۹۶۹۷۳۷- ۸۵۱۹۳۷۶۸
شناسه آگهی : ۱۹۲۷۳۵۴
نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۲/۲۰ نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۲/۲۲

روابط عمومی شرکت بهره برداری نفت وگاز آغاجاری

۱۴۲۹

نوبت دوم

شرکت ملی نفت ایران
شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب

فراخوان مناقصه عمومی

توجه: اعلام آمادگی جهت شرکت در این مناقصه صرفاً بصورت الکترونیکی(توکن) و از طریق سامانه ستاد به نشانی www.setadIran.ir می باشد.
مناقصه عمومی یک مرحلـه ای شماره م م/۰۳/۰۵۰۵مربوط به احداث جاده و محل چاه غرب ۱۱۶) (ب) آبتیمور (پسماند)

الف- شرح مختصر خدمات
انجام عملیات تخریب ،عملیات خاکی ،عملیات بنایی با سنگ،اندود و بندکشی،قالب بندی وچوب بست ، کارهای فولادی ، بتن ریزی ، زیراساس، اساس و بالاست،نصب علائم و تجهیزات ایمنی ،مرمت محوطه چاه ، مرمت سلر ، مرمت گودال آبگل ، مرمت گودال سوخت ، ژئوممبراین ،احداث آبرو و پل بتنی در طول مسیر و جاده دسترسی مد نظر می باشد.

ب- محل اجرای خدمات و مدت انجام کار
محل اجرای خدمات در ۳۰ کیلومتری اهواز و مدت انجام آن ۱۰ماه می باشد.

ج- برآورد کارفرما
برآورد کارفرما جهت انجام خدمات ۳۷۱،۴۳۷،۸۱۲،۹۶۱/- ریال وتعدیل پذیر می باشد

د-شرایط مناقصه گران متقاضی
- داشتن ظرفیت آزاد(تعدادی و ریالی) در رشته مربوطه
- مناقصه گران دارای حداقل پایه ۵ گرایش راه و ترابری- داشتن گواهینامه تایید صلاحیت ایمنی از اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی در زمان عقد قرارداد- در تعیین برنده مناقصه و در شرایط برابر،الویت با شرکت های بومی استانی می باشد.-داشتن گواهینامه تایید صلاحیت ایمنی از اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی- توانایی ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۱۸،۵۷۱،۸۹۰،۶۴۸/-ریال که بایستی به یکی از دو صورت زیر ارائه گردد :
الف: ارائه رسید وجه صادره از سوی حسابداری کارفرما مبنی بر واریز مبلغ فوق الذکربه شماره حساب IR۹۴۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۱۱۱۶۰۴۰۲۲۰۶۷ نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران شعبه مرکزی جمهوری اسلامی ایران - اهوازکد ۰ حساب - بنام شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب
ب: ارائه ضمانتنامه بانکی به میزان مبلغ فوق الذکر طبق فرم نمونه که ابتدا برای مدت (۹۰روز) معتبر بوده وپس از آن نیز با اعلام کارفرما برای مدت (۹۰ روز) دیگر قابل تمدید باشد.
- (۵% مبلغ پیمان (در صورت برنده شدن) بعنوان تضمین انجام تعهدات می باشد)-
ارائه یک نسخه تأیید شده از صورتهای مالی حسابرسی شده منتهی به سال ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ توسط سازمان حسابرسی یا اعضای جامعه حسابداران رسمی الزامیست. (مبنای پذیرش در خصوص هر گونه گزارش حسابرسی صورت های مالی، بارگذاری گزارش مذکور از طریق سایت جامع حسابداران رسمی ایران(قابل استعلام در وبگاه www.iacpa.ir) با قابلیت مشاهده در سامانه پردیس می باشد)
مناقصه گر جهت تحویل تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار علاوه بر بارگذاری تصویر تضمین از طریق سامانه لازم است بصورت حضوری به دفتر کمیسیون مناقصات در اهواز، کوی فدائیان اسلام مجتمع تندگویان، واقع در روبروی بلوک دو، ساختمان طرحهای راه و ساختمان در مهلت مقرر مراجعه و تضمین را تسلیم نمایند.
توجه: ضمانت نامه فرآیند ارجاع کار و انجام تعهدات صادره توسط بانک های پاسارگاد و سپه قابل پذیرش نمی باشد .

هـ-محل و مهلت دریافت مدارک مناقصه گران
از کلیه متقاضیان واجد شرایط دعوت بعمل می‌آید ظرف مهلت مقرر در این فراخوان جهت دریافت اسناد و اعلام آمادگی از طریق سامانه ستاد و به نشانی www.setadIran.ir مراجعه نمایند تا ارزیابی‌های لازم وفق آیین‌نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات(ارزیابی ساده)بر روی مدارک ارسالی مناقصه گران بعمل آید.
۱- مهلت اعلام آمادگی: بصورت الکترونیکی (غیر حضوری و) از ساعت ۸:۰۰ تاریخ ۱۴۰۴/۰۲/۲۹ لغایت ساعت ۱۹:۰۰ تاریخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۲
۲- مبلغ خرید اسناد و شماره حساب: واریز مبلغ ۷،۶۱۶،۰۰۰ریال از طریق درگاه موجود در سامانه به نشانی www.setadIran.ir
محل، زمان تحویل و گشایش پیشنهادها
متقاضیان مکلفند پیشنهادات خود را حداکثر تا ساعت ۱۴:۰۰روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۰۱به صورت الکترونیکی و از طریق سامانه ستاد تسلیم نمایند. ضمناً پیشنهادات در ساعت ۰۸:۳۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۰۴ گشایش و قرائت خواهد شد و حضور نماینده مناقصه گران با معرفی نامه و کارت شناسایی معتبر بلامانع است.همچنین مناقصه گران می بایست ضمن بارگذاری الکترونیکی تصویر تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار در سامانه تا ساعت ۱۴:۰۰روز یکشنبه مورخ۱۴۰۴/۰۴/۰۱اصل تضمین مذکور را به صورت فیزیکی به کمیسیون مناقصات شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب در آدرس: اهواز- کوی فدائیان اسلام مجتمع تندگویان، واقع در روبروی بلوک دو، ساختمان سابق طرحهای راه و ساختمان تسلیم نمایند.
همزمان ارائه معرفی نامه و کارت ملی برای متقاضیان شرکت در مناقصه و نمایندگان شرکتها در همه مراحل لازم و ضروری می باشد.
تذکر: حسب مورد ارائه یک نسخه اصلی از اساسنامه شرکتها، آگهی تاسیس، آخرین تغییرات ثبتی و هرگونه گواهی مبنی بر واجد شرایط بودن شرکت مطابق با مفاد آگهی الزامی می باشد.
WWW.NISOC.IRhttp://iets.mporg.ir
شناسه آگهی : ۱۹۲۵۱۴۰
نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۲/۱۷ نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۲/۲۰

امور حقوقی و قراردادها – شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب

۱۳۷۴